

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13922/2022
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранимир Пешић, адвокат из .., против тужених ЈВП „Србија воде“ Београд, Водопривредни центар Морава Ниш и Општине Алексинац, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво Алексинац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама првотуженог и друготуженог, изјављеним против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5511/21 од 18.03.2022. године, у седници одржаној 28.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама првотуженог и друготуженог изјављеним против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5511/21 од 18.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене, ревизије првотуженог и друготуженог изјављене против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 5511/21 од 18.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 44/18 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су првотужени и друготужени да тужиоцу на име накнаде штете за период од 23.08.2016. године до 05.06.2019. године причињене на делу кп бр. ... у власништву тужиоца уписане у лн. бр. ... за КО ... солидарно исплате 27.768,32 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2020. године до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 27.768,32 динара почев од 24.08.2016. године до 20.02.2020. године. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 86.911,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 5511/21 од 18.03.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке, тако што су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде штете причињене на непокретности ближе наведеној у изреци солидарно исплате 21.323,88 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2020. године до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за исплату износа преко досуђеног до износа од 27.768,32 динара. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде

трошкова парничног поступка солидарно исплате 86.911,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев друготужене Општине Алексинац за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужени и друготужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизијама првотуженог и друготуженог као изузетно дозвољеним на основу члана 404. ЗПП. О основаности захтева за накнаду материјалне штете причињене на делу парцеле у власништву тужиоца ради изградње система заштите од поплава и на име изгубљене добити због изгубљених приноса у 2016, 2017. и 2018. години, у укупном износу од 21.323,88 динара, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а у вези солидарне одговорности за накнаду штете. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. У конкретном случају ради се о парници ради накнаде материјалне штете, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављених ревизија првотуженог и друготуженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужене, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизије првотуженог и друготуженог нису дозвољене.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 16.01.2018. године. Вредност предмета спора је 27.768,32 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизије првотуженог и друготуженог нису дозвољене.

Иако је побијеном одлуком преиначена првостепена пресуда нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољна, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић